

ת"פ (באר שבע) 50559-10-24 - מדינת ישראל נ' פתחי סמאמרה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 50559-10-24 - מדינת ישראל נ' פתחי סמאמרה תושבי איו"ש - בעצמו/שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 50559-10-24
מדינת ישראל

נגד

פתחי סמאמרה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסדי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[22.12.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

" אירועי הטבח ב"שבעה באוקטובר" חג "שמחת תורה" היכו בתודעה הישראלית כולה. עדיין קול דמי אחינו צועקים.. מן האדמה. המלחמה בעיצומה. האירוע הנורא מחייב את הכול. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו מטה הוא הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה לישראל שלא כדין, שאותיותיהן נכתבו בדם. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה כזו. " הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים. זכאית המדינה לכלכל מעשיה ואזרחיה להוציא לחם מן הארץ מן המדינה. סוברנית כל מדינה בעולם ובכלל זה מדינת ישראל לקבוע הבאים בשעריה לתכלית כניסתם בשיקוליה ובמדיניותה הכלכלית חברתית זאת מלבד הביטחונית העיקרית בעת הזו. קפיצות מעל גדר לצורכי עבודה או פרנסה אינם רק פשיטת יד בהעדר".
כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בעבירה של כניסה ושיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה והורשע, בתאריך 20.10.24 שהה הנאשם, שהינו תושב אזור יהודה ושומרון, בעיר באר שבע, כשאין בידו, אישור כניסה או שהייה בישראל כדין.

3. כשנה וחצי עובר למועד הרלוואנטי, לעובדות כתב האישום, נכנס הנאשם, לישראל ושהה בה. ברציפות שלא כחוק עד לתאריך 20.10.24.

תמצית טענות המאשימה:

4. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.

1. הנאשם שהה בישראל ללא היתר כשנה וחצי ברציפות, עובר למועד בו הוא נעצר . ביחס לתע"צ ההיתר הסתיים בדצמבר 2022 כך שללא קשר ל7.10.23 לא היה לנאשם היתר.
2. ב"כ המאשימה עתרה, למתחם עונש הולם, הנע בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 11 חודשי מאסר בפועל, וטענה כי במקרים בהם שהייה הייתה קצרה, מהמקרה שלפנינו, נקבע מתחם של בין 3-8 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה: עפ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עות'מאן (מחוזי חיפה), המערערים ששהו בישראל, שהייה קצרה, חבר השופטים סבר שראוי שהמתחם יתחיל ב-4-5 חודשים. עפ"ג 32957-11-23 מוסא נג'אר נ' מדינת ישראל (מחוזי באר שבע) . נאשם ששהה בישראל 3 חודשים, בימ"ש מקבל את ערעור המדינה ומחמיר את הענישה של השלום, קובע מתחם של 3-8 חודשי מאסר.
3. לאור האמור, ולנוכח הודאת הנאשם, חסכון בזמן שיפוטי, העדר עבר פלילי, עתרה המאשימה למקם את עונשו, בשליש התחתון במתחם, לצד ענישה נלווית, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. תמצית טענות ההגנה :
ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בנאשם שהוא בן 63, נעדר הרשעות קודמות ועבר פלילי. אילו לא המלחמה הוא לא היה נעצר, כי מעל גיל 50 מי שאין לו עבר פלילי ואין אינדיקציה של סיכון ישראל הוא לא נעצר ולא מובא לבימ"ש. הנאשם מעל גיל 50 - בגיל 63, לאחר פרוץ המלחמה היה צריך לחזור לתחומי הרשות , הוא שהה בישראל שנים רבות כחוק, בדירה שכורה בבאר שבע, באופן חוקי מזה עשור. היה לנאשם גם היתר וגם המדיניות היתה לתת למבוגרים להיכנס לארץ ללא היתר והנאשם אף אחז באישורים כדן, נ/1.
מדיניות הכניסה לישראל בשהייה ממושכת הינה להחמרה, אך כל מקרה לגופו ונסיבותיו, אני סבור שהמקרה הזה כשמדובר במי שנמצא בישראל שנים ארוכות ומדינת-ישראל בעצמה החליטה לא לאכוף את העבירה בעניינו. הנאשם נכס למדינה כי הוא עוזר תורם ועובד.
לדעת הסנגור מי שעבר את המסננת הביטחונית הדבר אמור להשליך לגבי המתחם ולעניין הענישה. תיקון 113 חל על כל העצורים, לא משנה תושב ישראל או תושב האזור. הנאשם קיבל על עצמו אחריות מהרגע הראשון על מעשיו. ככל שהמאסר יהיה ארוך, הדבר יפגע בבריאותו ונסיבותיו האישיות בהיותו חולה לב.
גם במסגרת המעצר היה מאושפז בבית חולים במחלקה קרדיולוגית.
בשל העדר עבר פלילי, תיקון 13 שמחייב בנסיבות האישיות וגילו, ואלמלא המלחמה היה ממשיך להחזיק בהיתר, נסיבותיו שונות מאחרים.
ההגנה הציגה אישור רפואי לפיו היה הנאשם מאושפז ב 28/10/24 בבית חולים סורוקה במחלקה הקרדיולוגית . הנאשם בדברו :
הנאשם ציין כיהיה מאושפז בסורוקה 12 יום לצנתור והטיפול טרם הסתיים, בתכנון הטיפולי צריך להתקין לו סטנד. הוא נוטל תרופות, מדללי דם בזמן המעצר. הנאשם נכנס דרך מחסום ולא בדרך אחר. הלך למשטרה בכוחות עצמו. רמס כי קיימים משתפי פעולה בישראל מהכפר שלו. לפני חודש שחררו אותו ואם היו אומרים לו שאין לו היתר, לא היה חוזר אלא נשאר בדהריה, יש לו משפחה גדולה בארץ.

הנאשם עובד בדיזינגוף בתל-אביב הגדיר עצמו כבן אדם מכובד ולא התבקש אף לא תעודת זהות. ציין גילו בן 63 נכון במצב בריאותי לא שפיר ונכון להיום עצור כחודש וחצי.

מתחם העונש ההולם

1. את מתחם העונש ההולם, בהתאם להוראות תיקון 113 התשל"ז-1977, יש לקבוע בהתאם לערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות ביצוע העבירה.
 2. הנאשם הורשע, בעבירה של כניסה לישראל, ופגע בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ועבירת הכניסה והשהיה בישראל, שלא כדין פוגעת בערכים ביטחוניים חברתיים וכלכליים. שמירת שלום הציבור במיוחד בעת הזו, עת המלחמה, היא מוכרחת ומוכחת נוכח הפיגועים הקשים על ידי שוהים בלתי חוקיים בישראל, בין אם באופן ישיר ובין אם עקיף.
 3. פגיעתו של הנאשם בערכים אלו, גם אם מבוצעת בנסיבות של עבודה ללא חשש ביטחוני מהווה פגיעה, חוק זה, נועד להגן על המדינה מפני פגיעה זו, אם כי - פגיעתו של הנאשם אינה ברף הגבוה של הסכנה הביטחונית הממשית, אך עדיין בעת הזו, כל הפרת החוק מתורגמת לחומרה במודעות ברורה של כל האזור ל" תקופת מלחמה" - השלכותיה וסכנות הכניסה או השהייה שלא כדין.
 4. הערך הביטחוני החברתי והכלכלי, נפגע גם מהעדר יכולתה של מדינה להגן על גבולותיה מפני כניסה שלא כדין, והאפשרויות הנגישות בכניסות אלו, לצרכי טרור, גם אם לא כל שוהה בלתי חוקי נגוע בתכנון או קשר לארגוני טרור. בתאריך 07/10/23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ונכנסו אלפי מחבלים רבים לשטחי המדינה וביצעו טבח וחיטפת אזרחים.
 5. זאת ועוד, הוכרז מצב חירום וסגר, והפוטנציאל לסיכון בטחוני הטמון בעבירת השהיה הבלתי חוקית גדול במיוחד נוכח המגמה האינטנסיבית לבצע פיגועים בתוך המדינה, מעבר למצב המלחמה בו הוא שרויה מחוץ. הכול ידעו שנפל דבר בישראל. מי שהיה צריך לברר או לוודא או לבקש ידע לעשות כן.
 6. על חומרת הפגיעה הערכים המוגנים עמד כבוד השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):
- "מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין [...] אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה."

7. יש לזכור כי מתחם הענישה הוא דינמי ועשוי להשתנות בהתאם למצב הביטחוני, למקום ביצוע העבירה, ולפיכך, כניסה ושהיה בישראל שלא כדין לאחר אירועי הטבח "ב 07/10/23" מהווה פגיעה גדולה יותר במדינה ובחוקיה הרלוונטיים לאירועים ולתכלית החקיקה בעקבות הטבח וניגזרותיו.
8. בעפ"ג 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זארכנה שניתן ביום 09/10/2023 צוינה חומרת ביצוע עבירות לאחר ה"07/10/23":
- "נעיר כי מסקנתנו זו הייתה נכונה במנותק מהמצב הביטחוני הנוכחי, והדברים נכונים קל וחומר בשים לב למצב הבטחוני השורר היום"
9. לעניין מתחם ענישה נקבע זה בכל הקשור למי שלא שהה שהייה ארוכה שאינו הנאשם דן, בהתאם לפרמטרים תחילתו בין חודשיים ל 7 חודשים.
- ראו עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע.
- שונה הוא המצב כלפי מי ששהייתו ארוכה וקיימים מדרגי מתחם מחויבי המציאות הביטחונית כלכלית חברתית. שהייה ארוכה משנה את המתחם לחומרה. הרף הנמוך תלוי במשך תקופת שהייה:
- תקופה של 3 חודשים נקבעה לרף נמוך של 3 חודשים עד ל8 חודשי מאסר. דהיינו יש להגדיל המתחם ככל שהשהייה ארוכה יותר כפי שהדבר נעשה ביחס ל2-7 חודשים בעלייה ל3 חודשים ברף התחתון העולה, במקרה של שהייה של 3 חודשים. בעפ"ג 32957-11-23 מוסא נג'אר נ' מדינת ישראל (מחוזי באר שבע). נאשם ששהה בישראל 3 חודשים, בימ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את הענישה של בית המשפט השלום, כשהוא קובע מתחם של 3-8 חודשי מאסר.
- מה הדין בשהייה מעל 6 חודשים או מעל שנה? המאשימה לא עתרה למתחם העולה בהדרגה ביחס של חודש שהייה לחודש מאסר לתחילת הרף בהתאמה. המאשימה עתרה למתחם מ5 חודשים ל11 חודשים.
- בעפ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עות'מאן (מחוזי חיפה), המערערים שהו בישראל, שהייה קצרה, מותב השופטים סבר שראוי שהמתחם יתחיל ב4-5 חודשים.
- נסיבות שקשורות לביצוע העבירה :

10. השהייה ארוכה והיא בת שנה וחצי ההיתר הסתיים ב-2022. הנאשם מודע לכך שהוא אינו אזרח ישראל, ומה שהיה כבר לא יכול להיות ועליו היה להסדיר ענייניו כדין. אם בפנייה לרשויות או לכל גורם המכיר פועלו וכפרו. הנאשם בחר להתעלם מהסיכון אותו רואה מדינת ישראל בכל שוהה בלתי חוקי היום, דווקא בשל כך שאלו היו לכלי שרת בידי גורמי טרור לא אחת, וגם משום שהמדינה שינתה פניה כלפי נדיבותה הכלכלית ללא גבולות בטוחים והיתרים מפוקחים.
11. תחושת הביטחון של אזרחי המדינה, עת נכנסים לישראל, עשרות מאות או יותר שוהים בלתי חוקיים, ללא בדיקה ביטחונית וללא אכיפה והרתעה של החוק, במיוחד כשאלו נשארו לאחר "השבעה באוקטובר" ולמרות חקיקה ראשית לתכליתיה - נפגעת. הציבור אינו סלחן לניצולה הכלכלי של המדינה ללא דין וחשבון. גם היבטים של מיסוי והלבנת הון החלו להיות יעדי אכיפה של מעסיקים. המדינה נפגעה.
12. הנאשם נכנס, ושהה בישראל כשנה וחצי, עובר למועד תפיסתו.
13. הנאשם נתפס, ללא עבירות נלוות לעבירת השהייה והכניסה ללא היתר.
14. גילו של הנאשם אינו חלק מהגדרות העבירה וזו אינה מגדירה גיל פטור מהיתר אלא שיקולים הנוגעים לדרגת אכיפתה והקלות בעבר בהקשר זה, עניינו של מצב בריאותי וגיל ייבחנו במסגרת השיקולים ונסיבות שאינם קשורים לביצוע בעבירה.
- לאור האמור, מתחם העונש ההולם, בעת הזו הינו: בין 5 חודשי מאסר בפועל ברף הנמוך ועד 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון לצד רכיבי ענישה נילוויים ובכללם רכיבים כספיים ומאסר על תנאי משמעותי.
- לעניין הקנס, בעפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע, הועמד זה על סך של 1,500 ₪ ביחס לשוהה לא חוקי נעדר עבר פלילי. בהתייחס לעבירות הכלכליות, שתכליתן, ונסיבותיהן הן המחייבות רכיבי ענישה כלכליים, ולאחר שבחנתי גם את טענות הסנגור בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם, ושמעתי אף אותו כמצוות המחוקק, יש להניח שבשל המצב הבריאותי ונוכח גילו של הנאשם ומשך תקופת עבודתו בישראל, כשנה וחצי עובר לתפיסתו ובמשך שנים בהן עבד בהיתר, יש לקבוע המתחם בין 2,000 ₪ - 5,000 ₪. הנאשם התפרנס לצורכי עבודה ללא היתר כשנה וחצי עובר למעצרו.
15. ככל שיש נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הרי שאין הן בכלל עצם קביעת המתחם, ואולם יש בהן כדי להשפיע על סטייה ממנו לקולא מטעמי שיקום או "צדק".
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
16. הנאשם הודה בביצוע העבירה וקיבל על עצמו הדין. הוא נתפס באין בידו היתר כדין כשנה וחצי.
17. לנאשם אין עבר פלילי.
18. גילו של הנאשם 63 משמעותי משום שבעבר גיל מעל 50 נחשב נסיבה לאכיפה מקלה. הנאשם לא היה צריך לקפוץ מעל גדר. הוא קיבל היתרים משך השנים. הוא נכנס דרך מחסומים, הוכר כמי שאינו מהווה סיכון ביטחוני. חש שותפות גורל כלכלית עם מדינת ישראל ואף מגדיר עצמו כאדם מכובד, ויתכן שאף הכיר גורמים המסייעים למדינה במאבקה לטרור מתוך כפרו.

19. מצבו הבריאותי של הנאשם אינו שפיר. הנאשם חולה לב ונדרש להמשך טיפולים לאחר צינתור. אושפז בבית החולים סורוקה, במסגרת מעצרו. מדינת ישראל מטפלת באדם באשר הוא אדם במסגרת שבועת הרופאים, ואחריותה לבאים בשעריה גם כאלה שלא כדן אותם היא עוצרת. טיפולים אלה יקרים ואזרחי המדינה משלמים בסופו של יום באופן מלא או חלקי הוצאות האשפוז. היבט נוסף זה של השהייה שלא כדן, אף הוא בכלל השיקולים בדבר זכויות המדינה וחובותיה בקדימות לאזרחיה. עניינם של הסדרי מימון בין הרשות לבין בתי החולים או המדינה לא התברר במסגרת דין זה.
20. נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ובכלל זה, גילו ומצב בריאותו והשתקעותו של הנאשם שנים בהיתר בעבודה ובמשפחה במדינה כמו גם היכרות עם גורמי הביטחון ועם אנשי כפרו, מחייבים שיקול רחב וסטייה ממתחם הענישה מטעמי "צדק". לענין זה ראו ד"ר יובל ליבדרו "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק" הסנגור 8-197, בעמ' 4,7 (2013) וכן השופטת ברלינר ע"פ (מחוזי) תל אביב 728-05-11 מחלקת חקירות מכס ומ.ע.מ חיפה נגד וינגוט מ16.6.2014 סעיפים : 9.10 לפסק הדין.
21. הנאשם ציין בכלליות היבטים שונים של שיתוף פעולה עם ישראל ביחס למשתפי פעולה מכפרו הגרים בישראל. לא הורחב עניין זה יתר על המידה מטעמים מובנים, הגם שניתן היה לבסס היבט זה, ולא ברור, מדוע לא צורף כל מסמך או עדות בהקשר זה, ונראה בהקשר זה כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע לנאשם בגיל 63 שההיתר לגביו הופסק ב2022 ובתקופה הקודמת ל7.10.23 גילו סייע בידו לשהות בישראל בקבלת היתר וביחס המעסיקים כלפיו כגורם חיובי גם ביטחונית.
22. עדיין ולמרות הכול, נתתי משקל לניסיונות הפיגוע בתוך המדינה המסוכלים לא אחת על ידי כוחות הביטחון בעזרת גורמים מסייעים. עדיין יש ניסיונות פיגוע שמצליחים, ולא אחת מתבררת הדרך בה נעשה שימוש בידע במדיניות במודיעין בשוהים, בהעדר הסגרה של אלו על ידי האוכלוסייה המקומית. תוצאה אינסופית זו של פרצות, שלא היו בנות הרתעה מספקת בעבר הייתה אמורה להשתנות לאחר ה7.10.23.
23. בעשרות ומאות העצורים, בתחום זה, טרם הופנם חוסר הכדאיות של עוברי עבירות הגבול ופורצי ההיתרים והמפרים אותם. מאות תיקי שב"ח המונחים לפתחנו מדברים בעד עצמם. דווקא היום בתמורות המתרחשות באזור מסביב ואוכלוסיות בתוכן, ההרתעה והאכיפה מחויבת המציאות, וחייבת לדבר בלשון אחת ברורה מתמיד.
24. הנאשם בעל משפחה גדולה בישראל כך לדבריו. בידו לשלם הקנס עקב פרנסתו כשנה וחצי ללא היתר שהייה. לא הובאה כל ראיה אחרת בדבר משכורתו והוצאותיו תשלום מסים או כל כרסום במצבו הכלכלי. הנאשם יידרש להיתרים למפגשיו עם משפחתו הגדולה לדבריו, אך קיים גם חשש כי גודל משפחתו וחפצו במפגשים עמה, עלול להביאו להיכנס לישראל שלא כדן. מכאן הצורך בהרתעתו ובהרתעת הרבים. הצורך בהסדרה של היתר ראוי היא חובתו ותנאי לכניסתו ושהייתו.

25. כמדיניות אכיפה היום, אם הגדר הנורמטיבית לא תהיה חזקה מספיק ומרתיעה מספיק, תיפרץ כל גדר כניסה לישראל והקלות הבלתי נסבלת של המשך עבירות בתחום זה גם לאחר "השבעה באוקטובר" (תסכן יותר ויותר אזרחי המדינה). הקלות הנחזית בביצוע עבירות אלה באזור ובמחוז הדרום, לרבות באזור המרכז ובתל אביב מרכז התעסוקה במדינה, מחייבת נחישות ההרתעה.
26. מנגד דווקא בשל שנות העבודה בהיתר, שנות חייו וגילו 63 כמו גם היכרותו של הנאשם לדבריו עם שוהים אחרים בהיתר במשך השנים מטעמי ביטחון, ותיאור מעורבותו בסיוע במניעת תקלות ביטחוניות, אניח כי נסיבה זו בצירוף שאר הנסיבות:
- א. הודאה וקבלת הדין.
- ב. נעדר עבר פלילי.
- ג. היתרים בעבר לאורך שנים כשיש לדעת כי מועד ההיתר הוא חלק משיקול הדעת של הרשות המנהלית ונימוק זה אינו אלא להבהיר שאין מדובר בסכנה ביטחונית.
- ד. מצב בריאותו - בגיל 63 חולה לב, שאושפז כ-12 ימים, עבר צנתור וקיים צורך בהמשך טיפולים באחריות שב"ס, כל זמן שהייתו בישראל עצור או אסיר, כשיש להניח בחוסר ידיעה שהמדינה נושאת בעול המימון באופן זה או אחר, והסכנה לחייו בכל הקשור לאירוע לבבי קיימת בשהייתו בישראל היום גם אם לתכלית ענישתו.
- ה. גילו 63 והתייחסות האכיפה בהקשר זה בעבר.
- ו. טענות למצג מטעה בעת מעצרו בעבר, ושחרורו ללא גירוש מן הארץ, שאלמלא כן לדבריו לא היה חוזר, בהיותו נעדר עבר פלילי.
- כל אלו מקיימות כולן במצטבר הצדק לסטייה באיזון ובסבירות ממתחם הענישה לקולא מטעמי צדק, תוך קביעת שאר רכיבי ענישה במסגרת האיזון הכולל. הנאשם עצור מזה כחודשיים ובחשובי שב"ס יש להניח כי עם גזר הדין לא תיוותר לו תקופה ארוכה עד לסיום מאסרו ויציאתו מן המדינה.
27. אלמלא כל הנסיבות לקולא, כאמור, שהיה בהם כדי הצדק לסטייה לקולא מן המתחם, היה דינו של הנאשם נגזר ל-7.5 חודשי מאסר בפועל.
28. אם פעל הנאשם כגורם חיובי למענה של מדינת ישראל בעבר, הגם שלא בוססה ראייתית תרומה חיובית זו, מלבד עדותו בדבריו, במסגרת הדיון, סבור אני במובא לפני, שמיצוי הדין לא יהא נכון במכלול השיקולים שהובאו בפניי, מבלי להקלות חובת הנחישות בענישה משמעותית עקב שהייה שלא כדין ללא היתר לאחר ה-7.10.23 וידיעת הכול היום, הדין הכתוב והנאכף כאחד.
29. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 4.5 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. חתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.
- ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 15.3.25.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 052-3559200
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.